

Anförande vid LSS-rådets sammanträde 2022-05-19

Dagens sammanträde har känts som ett positivt och givande sammanträde. Det förtar dock inte effekten av att jag, när jag fick Årssammanställning LSS-rådet 2021, blev både ledsen och lite upprörd. Det som står där är helt korrekt, men det blev så påtagligt, när det stod där svart på vitt. Vad som skedde under året var att det lämnades information i rådet. (På en punkt står det att återrapportering lämnades. I övrigt står att information lämnades.) Men LSS-rådet ska inte vara bara ett informationsorgan. Det ska vara ett samverkansorgan.

Kommunen är enligt lag skyldig att samverka med organisationer, som representerar personer som berörs av LSS.

LSS-rådet formades som ett praktiskt sätt att ordna denna samverkan. Det lagstöd som finns gör att LSS-rådet har en stor tyngd, större tyngd än t ex Funktionsrättsrådet. Det ska också noteras att kommunens skyldighet att samverka gäller hela kommunens verksamhet till den del den berör personer, som omfattas av LSS. Om vi nu inte har en fungerande samverkan, så är det, om inte lagbrott, i alla fall lagtrots.

I början upplevdes arbetet i LSS-rådet som mycket positivt. Vi kände från föreningarnas sida att våra synpunkter och påpekanden togs på allvar och togs med i underlagen för nämndbeslut. Även samverkansformerna utvecklades. Vi fick en boendegrupp och en grupp för lagtolkning och regeltillämpning. Vi kunde lägga synpunkter på och påverka mycket, t ex upphandlingsunderlag, som ju ger så viktiga förutsättningar för de grupper vi företräder.

De två samverkansgrupperna togs sedan bort utan att frågan ens diskuterades med oss. Det var verkligen ingen samverkan! Det som inrättats genom ett gemensamt beslut kan rimligen inte tas bort genom ett ensidigt beslut. Men så skedde!

Jag har upplevt att den här underlåtenheten att beakta skyldigheten till samverkan sedan har fortsatt. Det märktes inte minst i diskussionerna kring Föreskrift för LSS-rådet, där det viktigaste verkade vara att fastslå vad rådet inte fick behandla eller besluta om, när diskussionerna i stället borde handlat om hur våra föreningars erfarenheter och kunskaper bäst kan tas till vara. Vi accepterade ju till slut den nuvarande skrivningen, men den kan lätt tolkas mycket restriktivt. Det är ju också en mycket restriktiv tolkning av LSS-rådets uppdrag, som presenteras på kommunens hemsida.

Det som verkligen hör hemma här i LSS-rådet är de stora strategiska frågorna. Bostads- och lokalförsörjningsplanen är typexempel på sådant som hör hemma här. För tunga stora frågor kan vi dock behöva särskilda arbetsgrupper. De tar för stor tid på rådets möten. De kan tas upp i rådet efter ordentlig, gemensam beredning.

Det finns samråd och samverkan, som fungerat bra, men det har varit lite vid sidan av rådet. Det gäller t ex kommunens lärportal och Thomas Wikbergs projekt om utmanande beteende. Vi har ju nu också en grupp för lag- och regeltillämpning – bra.

Men som kanske framgår: Sammantaget känner jag en besvikelse och frustration över hur LSS-rådet utvecklats.

Jag har känt mig hedrad av att ha förtroendet från Funktionsrätt Uppsala att sitta med i LSS-rådet, men jag beklagar den brist på intresse för vår medverkan, som jag upplevt från ansvariga inom kommunen. Jag har därför med mycket stor vanda och efter mycket funderande bestämt mig för att lämna min plats i LSS-rådet . Jag har sett det här uppdraget som viktigt, men när jag känner att vi den här vägen inte kan påverka eller utveckla verksamheten blir det bara frustrerande.

Jag tackar därmed för mig.

Leif Tallskog